

Inozemsivo 140 E

S tedensko prilogo »Ilustrirani Slovenec«

Cene oglasov
- stojeći petnaestnaest
mali oglas po 150
in 20, veći po 250
nad 45 mm v. šine
po din 250, veći
po 3 in 4 din, v
uredniš kem delu
vrstica po 10 din
g. Prvi dan po
narediti dopust

Ureaniste je i Kopnar, evi uuci št. 6 III
Rokopisi se ne vraćaju, neotkriveno
pismo se ne sprejemojo > Ureaniste
telefon št. 2050, upravnistvo št. 2325

Upravo je u Koprivnici, ul. Sl. b. i Cerkovnih
roćun: Ljubljana 10.650 in 10.349
za inzerate, Sarajeva 1.7563, Zagreb
Sl. 39.011, Praga in Dunaj Sl. 24.797

Banovine morajo dobiti čim več sredstev — Sestanek bana Serneca s savskim banom dr. S lov čem

Belgrad, 24. febr. a. Posvetovanja banov
s finančnim ministrom so se danes nadaljevala. Na današnji seji se je naprej začela načelna razprava o bankah upravnih sploh, naker so posamezni bani podali kratke pregled finančnega stanja banovin in poročilo o dose-
danih delih na bankem proračunu. Prevladovalo je mišljenje, da so banovinam potrebna čim večja pooblastila, predvsem pa je potrebno, da dovoli država iz svoje strani bankam upravnih več finančnih ugodnosti, ker po dose-
danih navodilih proračuni večine banovin ne bi mogli biti zadovoljivi.

Be'grad, 24. febr. e. Ob priliki konferenc vseh banov je prišlo med posameznimi bani do sestankov, na katerih so razpravljali o skupnih zadevah posameznih sosednjih banovin. Posebno so se opazila dolga posvetovanja med banom dravske banovine ing. Serneckem in banom savske banovine dr. Šilovičem. Razpravljala sta o uradnih upravnih vprašanjih, posebno v onih okrajih, ki so nanovo prišli pod oblast sedanjih banovin, kakor n. pr. v Belokrajini in v Čebarskem okraju. Med obema banoma vlada v vseh ozirih popolno soglasje.

Idealne želje, temveč so nujno potrebne. Manju je nadalje izrazil nado, da se bodo dala vsa obstoječa vprašanja rešiti v obojestransko zadovoljstvo. Toda *o reziziji mej ne more biti nihi govora*. To zahteva madžarske politike ni v skladu s politiko miru in z mišljenjem civiliziranega sveta.

Bud'mpešia, 24. febr. a. »Pesti Naplo« prinaša v svoji številki od 23. t. m. interesantno izjavo predsednika romunske vlade dr. Maniuja, ki je izjavil, da je bil vedno iskren pristaš romunske - madžarskega zblizanja. Politične zveze med obema sosednima državama niso le

Bukarešta, 24. febr. a. Na sobotni popoldanski seji zbornice se je razpravljalo o predlogu zakona o ustroju vojske. Pri tej priliki je socialisti Raduceanu izjavil, da bo socialistična stranka proti oborožitvi, ki jo določa zakon in bo zato tudi glasovala proti zakonu. V zbornici je nastal velikanski kraval. Ko se je ta pomiril, je socialistični govornik izjavil, da so oboroževanje pod nacionalistično krinko

izvedli oni kapitalisti, katerim je to osebno interes. Socijalisti so iznenadeni, da vlada novem jakonu stari avtokratski duh. Oni so proti temu, da se uvede vojaška izobrazba mladine. Končno je socijalistični govornik zahteval, da se mobilizacija lahko odredi samo po odobrenju parlamenta. Vojni minister Čihovski se je izjavil proti temu.

kampanja proti sovjetski uniji.

Moskva, 24. febr. a. Ob priliki proslave desetletnice osnovanja rdeče vojske je sovjetski komisar za vojsko izdal proglas, v katerem pozivlja ves narod, da naj bo pripravljen na borbo, ker se bo moral braniti od napadov imperijalistov, fašistov in belogardistov. V zadnjem času se je v imperijalističnem svetu začela ostra

General Budjani objavlja članek, v katerem opozarja na nevarnost oborožene intervencije proti sovjetski Rusiji. Smatra, da je vojna skoro neizogibna. Razorožitvena konferenca v Londonu je samo krinka za razgovore o vojni zvezi proti sovjetski Rusiji.

Zagreb, 24. febr. AA. (Službeno). Nj. Vel. kralj je bil večeraj obveščen, da leži bolan v Zagrebu bivši ban dr. Matko Laginja. Zato je odredil, da naj poseti bolnika armadni komandant v Zagrebu general Matič in v imenu Nj. Vel. kralja povpraša za bolnikovo zdravstveno stanje.

Belgrad, 24. febr. V Beogradu se pripravlja kongres Zveze jugoslovanskih mest. Beograjska občina je odposlala že vsem jug. slovanskim mestom vabila na ta kongres. Kot najvažnejša točka dnevnega reda se smatra predlog o pristopu v vseslovansko mestno zvezo. Ta predlog je bil že v načelu sprejet na eni od poslednjih konferenc preteklega leta ter se bo na sedanjem kongresu definitivno odločalo za pristop k vseslovanski zvezi mest. V to zvezo sta že pristopili Poljska in Češkoslovaška. Razen tega bo na kongresu govor o sodelovanju naše zveze na mednarodnem kongresu mest, ki se bo vršil letos maja meseca v Madridu. Zveza jugoslovanskih mest je že članica te mednarodne zveze, katere sedež se nahaja v Bruslju.

Dr. Kežman se vrne iz Pariza

Pariz, 24 febr. a. Semkaj je došel minister na razpoloženju dr. Nikola Nikič. Na kolodvoru ga je pričakoval dr. Kežman s soprogom. V njegovem spremstvu je dr. Nikič obiskal vse kulturne institucije Pariza. Dr. Nikič se vrne v Jugoslavijo skupno z dr. Kežmanom, ki je od svoje boleznj popolnoma okreval.

Praga, 24. febr. a. Ččškoslovaške in italijanske predilnice se razgovarjajo o skupnih cenah posebno v balkanskih državah.

" I D " "

Komemoracija pok. Rogulje
Zagreb, 24. febr. a. V prostorih hrvatskega katoliškega kazina se je vršila večeraša komemoracija za pokojnim Perom Roguljo. Prisotne so bile visoke cerkvene osebnosti. Pri tej priliki je društvo senjorjev »Domagoja« sprejelo od slov, katoliškega akademskega starešinstva pismo, v katerem se poziva na vzajemno delo.

Uspeh naših umetnikov v Berlinu

Berlin, 24. febr. AA. Snóči v nedeljo je bil velik koncert v Lichtenburgu, na katerem je sodelovalo tudi več jugoslovanskih umetnikov, med njimi ga. Oblakova in g. Djoka Jovanovič. Občinstvu je posebno ugaljal kovinski glas g. Jovanoviča in obča sodba je, da bo ta tenor dobil angažman z visoko plačo. Koncertu sta prisostvovala tudi jugoslovanski poselnik Balusdžić in tajnik Rašić.

Kardinal Perosa

Rim, 23. febr. Včera je umrl kardinal Karel Perosi v starosti 61 let.

Percosi je bil že pred 2 leti zelo nevarno bolan. Tedaj si je zastrupil kri in morali so mu odre-
zati nogo. Polagoma pa se je njegovo zdravje toli-
ko zboljšalo, da ga je Pij XI. imenoval celo za taj-
nika konzistorialne kongregacije. Sedaj pa se je
krvna zastrupitev ponovila in niti operacija ga ni
več rešila smrti, ki je nastopila v soboto dopoldne
okrog 11. ure.

Pokojni kardinal je bil rojen 1868. leta v Tortoni v Italiji. V mašnika je bil posvečen 1891. Izpopolnil je studije v Rimu, nakar je postal profesor filozofije in dogmatike v lombardiskem semenišču. Tu ga je spoznal Pij X., ko je bil še škof v Mantovi in ga je pozneje kot papež poklical v Vatikan za svetnika pri kongregaciji koncilov. Benedikt XV. ga je povabil v kanonika vatikanske cerkve. Pij XI. pa mu je 21. junija 1926. leta dodelil kardinalske čast. Z njegovo smrtjo se je skrénilo število kardinolov na 61 (28 Italijanov in 33 drugih narodnosti).

Zagreb, 24. febr. a. Vsi člani škofovske konference, ki so se mudili v Zagrebu so tekom sobote in nedelje odpotovali v svoje škofije, razen splitskega škofa dr. Ksav. Bonfatića, ki ostane še nekoliko dni v Zagrebu. Hrvatski metropolit prevz. g. dr. Ante Bauer je odpotoval v Hrvatsko primorje, da poseti bolnega senjskega škofa dr. Marušića. V njegovem spremstvu se nahaja njegov osebni zdravnik dr. Locher.

Kongres študentov male antane

Praga, 24. febr. AA. ČTK poroča: Semkaj je prispelo 320 jugoslovenskih dijakov na kongres študentov Male antante, ki bo odprt danes. Na postaji so jih pozdravili: inspektor prosvetnega ministrstva Bošč, predsednik dijaške Male antante Bronner in drugi funkcionarji oblasti in dijaštva. Današnje svečane sejo kongresa je otvoril minister prosvete Berer.

Promet u lišk progi vpostavljen

Zagreb, 24. febr. a. Železniški promet med Zagrebom in Splitom je zopet vzpostavljen. Promet se vrši v popolnem redu.

Belgrajske vesti

Be'grad, 24. febr. a. V Belgradu se mu-
dita škofa dr. Dobrečič in dr. Gnidovec, ki
sta zaprosila za avdijenco pri Njeg. Vel.
kralju.

Belgrad, 24. febr. AA. Povodom 20-letnice tehničnega oddelka ministrstva notranjih zadev je Nj. Vel. kralj na predlog predsednika ministrskega sveta in ministra zunanjih zadev odlikoval z redom sv. Save III. stopnje Aleksandra Antonovića, policijskega inspektorja v ministrstvu notranjih zadev, a z redom Belge orla V. stopnje Perija Preĝubova.

Belgrad, 24. febr. AA. Z ukazom Nj. Vel. je bil upokojen na predlog ministrstva notranjih zadev Mate Mažuran, uradnik okrožnega inspektorata v Varaždinu.

Vesti iz države

Mostar, 24. febr. a. Včeraj se je na svečan način vršil pogreb Vojislava Sole, pri ogromnem sodelovanju vseh slojev meščanstva. Po povorki so nosili lavorjev venec Njeg. Velič kralja.

Sisak, 24. febr. a. Včeraj se je na svečan način proslavila obletnica kronanja svetega očeta Pija XI. v župni cerkvi. Po svečani maši se je odpela Rossatijeva himna, in sicer jo je pel ženski zbor svete Cecilije.

Po pravici je vse pozdravilo novo upravno razdelitev države, ker se je z njo znižalo število upravnih enot od 33 na 10 in ker se je obenem tem novim upravam podelila tudi večja kompetenca. S tem je bila dana možnost, da bo veljala uprava trikrat manj, obenem pa da bo finančna moč banovin trikrat večja. Zato je vse z upravičenjem pričakovalo, da se bo z ustanovitvijo banovin pričela tudi doba velikih investicij, ki so prvi pogoj za napredek našega gospodarstva. Vsa ta pričakovanja pa se morejo uresničiti le, če bodo banovine tudi v resnici razpolagale z dovolj velikimi sredstvi, ker brez denarja tudi ni nobene muzike. Denarna sredstva pa določajo banovinski proračuni in zato vsa javnost z največjim zaupanjem sledi poročilom o ravnokar odprti konferenci banov, ki bo predvsem razpravljala o višini banovinskih proračunov.

Vsa javnost mnogo pričakuje od banovnin in zato je prepričana, da bodo novi banovinski proračuni vsaj tako viski, kakor so bili proračuni oblasti, iz katerih so nastale posamezne banovine. Kajti jasno je, da bodo mogle banovine samo v tem primeru uspešno nadaljevati pozitivno delo oblasti; vsi pa vemo, da je bilo zlasti delo obeh slovenskih oblasti visoko pozitivno. Težava pa je v tem, ker je davčna moč prebivalstva že precej izčrpana in naše gospodarstvo novih davkov ne premore več. Zato je tudi izključeno, da bi se mogli banovinski proračuni povečati iz novih davkov, temveč je edin izhod v tem, da poveča država svoje doklade banovinam. To stori država tem lažje, ker so prevzele banovine tudi velik del njenih poslov in bo vsled tega državni proračun znatno razbremenjen. Obveljati mora zato načelo, da se vsaj v tej smeri dvignejo državne dotacije banovinam, kolikor se vsled razbremenitve države znižajo njeni stroški. Vrh u tega pa bi banovinam morali ostati tudi vsi davki prejšnjih oblastnih samouprav, kakor so ji ostali tudi vsi njih posli. Če se to ne bi zgodilo, potem mora brezpogojno nastati zastoj v našem gospodarstvu, pri ostri konkurenci drugih držav pa pomeni vsak zastoj neizbežno nazadovanje. Temu pa se moramo na vsak način ogniti, ker je bilo zastoj že itak preveč med vojno in kasneje, ko so need in druge neprilike preprečevale vsako veliko delo.

Banovine pa morajo imeti dovolj visoke proračune tudi zato, ker so investicije že nedoeljive. Slovenija mora pričeti z elektrifikacijo svojih vodnih sil, ker je brez tega industrializacija Slovenije nemogoča. Industrializacija pa potrebujemo, ker drugače ne bo za naše ljudi kruha in bodo morali še naprej iskati kruha v tujini. Kakšne izgube imamo od prevelikega izseljevanja, pa je itak znano. Vendar ni treba, da bi bili mi večno oni žalostni zbiralnik, ki s svojimi delovnimi silami omogoča vsemu svetu napredek, mi sami pa ostajamo vedno na isti višini. Zato morajo banovine pričeti z investicijami, da dobi ljudstvo nov vir dohodkov. naše gospodarstvo pa nove možnosti napredka. Z majhnim proračunom pa ni mogoče delati investicij, ker majhen proračun onemogoča vsako večje posojilo.

Je pa še druga težava, ki postaja vsak dan bolj ostra. Finančni položaj naših občin je vedno težji in vse polno občin ne ve več, kaj bodo mogle kriti svoje izdatke. Naloge občin so vsak dan večje, dohodki občin pa so sedaj znatno zmanjšani. Ne bo drugega izhoda, kakor da priskoči občinam na pomoč država ali pa banovine, ker te tudi nadzirajo delo občin. Če pa imajo banovine majhen proračun, potem je izključeno, da bi mogle občinam le najmanj pomagati. Nasprotno obstojijo resna nevarnost, da bodo nalagale v svrhu kritja lastnih potreb občinam še nova bremena. Tedaj pa morajo priti občine v denarne težave in zastalo bo še delo v občinah. A občine so osnovne celice javnega življenja in če bolehajo te, bolehajo ves organizem.

Zdrav in napredka željen je naš narod, vrhu tega delaven in skromen, da so mogle samo bivše nesvobodne razmere zakriviti, če si še ni priboril svojega mesta na solncu. A sedaj si ga more in ko so se ustanovile banovine, je vse bilo tudi prepričano, da se je pričela tako dolgo pričakovana doba hitrega napredka in močnega razvoja, da že enkrat popravimo vse to, kar smo zamudili v nesvobodnih dneh. Ali pogoj vsega je, da imajo banovine dovolj velika sredstva, da so njih proračuni zadostni in da se ne bo že na banovinah ustavila vsaka iniciativa vsled pomanjkanja sredstev. Zato pa na državne dotacije zasigurajo banovinam dovolj sredstev in vse gospodarstvo v državi se bo tako poživilo, da bo država tudi brez vsakega povečanja davkov prišla do višjih dohod-

kov. Od investicij banovin ima na vse zadnje država še največji dobiček. Vzrok več, da bo rezultat konference banov — zvišanje državne dotacije banovinar.

Mnogojezičen parlament

Češkoslovaški parlament je eden najzanimivejših zakonodajnih skupščin v vsej Evropi in sicer radi svoje mnogojezičnosti, v kateri pridejo do izraza različne narodnosti republike. Kdor z galerije spremlja delo češkoslovaškega parlamenta, se bo čisto začudil, da se med tako kratko sejo sliši z govorniškega odra toliko različnih jezikov. Mehkim glasovom slovanskih jezikov slede trdi germanski in čudni madjarski glasovi.

Pravzaprav je po ustavi uradni jezik češkoslovaški, toda vsak član narodnega predstavništva ima pravico, da se na plenarnih in komisijskih sejah obeh zbornic (parlamenta in senata) poslužuje svojega materne jezika. V praškem parlamentu se ne govori torej samo

Eric Colban, ravnatelj razorožitvenega oddelka pri Društvu narodov, bo odstopil, ker bo imenovan za norveškega poslanika v Parizu.

češki oziroma slovaški, ampak se sliši mnogokrat tudi rusinski jezik (poslanci in senatorji iz Podkarpatske Rusije), poljski jezik (Tješinski), nemški in madjarski jezik, slišala se je celo najčistejša moskovska ruščina, ki jo je govoril predstavnik »stranke dela« iz Podkarpatske Rusije dr. Galgatk, ki je na ta način izražal svoje velikorusko usmerjenj. Potemtakem se v parlamentu govori sedem jezikov. To dejstvo pričja, da je v Češkoslovaški dobro poskrbljeno za jezikovne pravice narodnih manjšin. Ta mnogojezičnost povzroča seveda precejšnje nepravilne upravi parlamenta in je tudi precej draga, ker je treba vzdrževati stenografe za sedem jezikov in precej tolmačev. Vsi govori brez izjeme se namreč v zapisniku zapišejo v originalu in v češkem prevodu. V jeziku narodnih manjšin se lahko vlagajo interpelacije, vprašanja in predlogi. Samo ministri, predsednika in podpredsednika obeh zbornic morajo govoriti v državnem jeziku, kadar vrše svoje dolžnosti. Nemškimi ministrom, zlasti bivšemu ministru dr. Mayr-Hartingu, ki je doma na Tirolskem, je to delalo velike težave, toda priznati se jim mora, da so se pošteno trudili, da se nauče češki.

Kljub tej mnogojezičnosti delo v parlamentu zelo gladko teče. Govori na sejah se sicer ustmeno ne prevajajo, toda vsi poslanci narodnih manjšin razumejo vsaj nekoliko državni jezik, na drugi strani pa skoro vsak poslanec razume nemški; poslanci iz Slovaške in Podkarpatske Rusije znajo madjarsko, a Čehi in Slovaki pa tudi če drugega ne, vsaj razumejo smisel govora. Poslanci se torej med seboj razumejo. Zanimivo je poslušati, kako včasih kakaga nemškega ali madjarskega govornika prekinjajo z medklici v češkem ali slovaškem jeziku in kako on takoj odgovarja v svojem jeziku, kar dokazuje, da je razumel medklice.

V osebnih stikih med člani parlamenta se je razvilo nekako jezikovno dvorjenje. Če sreča češki poslanec na hodniku nemškega

poslanca, ga navadno nagovori nemško, posebno če ve, da dotični ne razume dobro češko. Nasprotno pa Nemci svoje češke tovariše pozdravljajo češko, četudi s popačenim naglasom. Čehi in Madjari pa se med seboj pogovarjajo nemško.

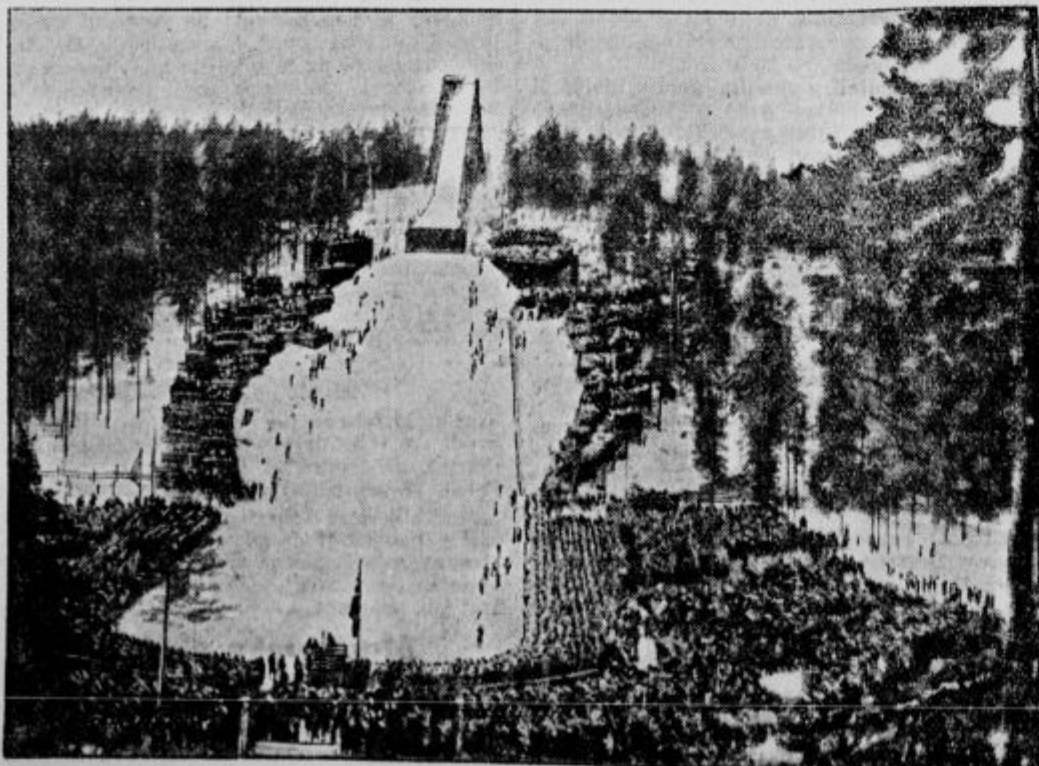
So pa tudi taki poslanci, ki govorijo z govorniškega odra v različnih jezikih. Tako so se nekateri Madjari prijavili kot »nemško-madjarska narodnost, samo da bi mogli govoriti madjarsko in nemško. Nekdanji poslanik Lelley je govoril slovaško in madjarsko, komunist Gáti češko in madjarsko, komunist Kreibich češko in nemško, Richter, senator madjarske krščansko-socialistične stranke, madjarsko, nemško in slovaško. V prvem parlamentu je v jezikovnem pogledu predstavljal posebnost socialno-demokratski poslanec Laže iz slovaško-podkarpatskega obmejnega okraja, ki je govoril v neki mešanici slovaškega in rusinskega jezika, ki je bila nekak prehod iz enega jezika v drugi. Radi tega so bili njegovi govori strah in trepet za skupščinske stenografe. Svoje govore je vedno bral z rokopisa, napisanega v cirilici, dasi je v nje govoru prevladoval slovaški jezik.

Kakšna je v tem pogledu razlika med češkoslovaškim parlamentom in bivšim avstrijskim državnim zborom na Dunaju? Desetletja so poslanci raznih nemških narodnosti zaman vodili boj za pravice svojega jezika v avstrijskem parlamentu, ki je priznaval samo nemški jezik. Tudi potem, ko so končno smeli poslanci govoriti v svojem materinem jeziku je v zapisnikih Reichstaga stal stavek: »Hält seine Rede in böhmischer, polnischer, slowenischer, serbischer, rumänischer itd. Sprache.« Govorov, ki niso bili govorjeni v nemškem jeziku, enostavno niso beležili, uradno torej niso obstojali. Šele za časa vojne so češki poslanci na predlog dr. Frante dosegli, da so se beležili tudi ostali jeziki. Toda te govore so dali na zapisnik samo v originalu, tako da jih ostali poslanci večinoma niso razumeli, dočim se v Češkoslovaški objavljajo v originalu in v češkem prevodu, s čemer je doseženo, da jih vsi poslanci razumejo.

Pred nekaj leti se je v neki komisiji poslanske skupščine v Češkoslovaški odigrala značilna zgodba. Govoril je dr. Kramář. Nekočrat pa se je v svojem govoru ustavil in videlo se je, da išče nek parlamentarno-tehničen izraz, ki se ga ni mogel spomniti. Tedaj ga je neki nemški poslanec zbadljivo opomnil: »Gospod doktor, ne sramujte se, recite to nemško!« — Nato je dr. Kramář dotični izraz povedal nemško. Nastal je glasen smeh, ki ga je dr. Kramář prekinil, obrnivši se k Nemcem: »Gospodje, nikar se ne smejte, vi ste me dvajset let na Dunaju silili, da sem govoril nemško in radi tega se ne smete čuditi, če mi je kak nemški izraz bližji kakor češki. Vam je sedaj mnogo lažje. Vas nihče ne sili, da bi se učili tujega jezika!« — Dr. Kramář je s tem povedal resnico in nemškimi poslancem pošteno zamašil usta.

Zračni promet v Rusiji

Dolžina zračnih linij v SSSR znaša sedaj 16.482 kilometrov. Po izvršitvi petletnega načrta pa bo znašala 95.842 kilometrov. Za letošje je v načrtu, da se otvori promet na osmih novih linijah in to: Moskva — Taškent, ki bo spajala rusko središče s Turkestanom, Arhangelsk — Sisolsk, Habarovsk — Nikolajevsk — Sahalin itd. Ostale linije bodo otvorene samo na vzhodu in jugovzhodu Rusije, kjer je malo ostalih prometnih sredstev. Razen tega predvidevajo sovjeti tudi večje število zračnih črt, kjer bodo vršili promet zrakoplovi.

K smuškim prireditvam v Oslu. Pogled na skakalnico v Holmenkollnu, kjer se bodo 2. marca vršile velike skakalne tekme, o čemer smo poročali preteklo soboto.

Proti ruskemu uvozu petroleja

Med obema mednarodnima petrolejskima koncernoma, ameriškim Standard Oil in angleško-holandskim Royal Dutch-Shell, so se pričeli razgovori, da bi oba velika koncerna v Nemčiji vpe-ljala trgovski monopol za petrolej in bencin. Kot protiuslugo bi oba koncerna dala nemški državi posojilo v znesku 1 milijarde mark. Ta akcija je predvsem naperjena proti ruskemu uvozu petroleja. Na sliki je na levi: Detlef de Meulder, voditelj angleško-holandskega Dutch-Shell-koncerna; na desni: Teague, voditelj ameriške Standard Oil Company.

Zakaj ima februar samo 28 dni

Zakaj ima februar — izvzemši prestopno leto — samo 28 dni? S tem vprašanjem se je ljudska domišljija že vedno bavila in pri vseh narodih krožijo številne pravljice in pripovedke, ki to vprašanje na različne načine rešijo. Ta o pripoveduje stara normanska pravljica, kakor je bil februar nekoč mego-čen, neizmerno bogat gospod, ki se je pa z vso strastjo vrgel na igranje, ki mu je dan za dnevom požrl ogromne vsote. Čimveč je izgubil, tembolj strastno in naravnost noro je igral, dokler ni nekega dne uvidel, da je vse svoje premoženje zaigral. Pa še ga ni srečala pamet. Pozval je svoje prijatelja januarja in marec k novi, zadnji igri in ker ni imel nič več premoženja, je zaslavlil dva dneva. Zgubil je tudi topot in je moral januarju in marcu prepustiti po en dan. Tako je prišlo, da imata januar in marec, ki sta imela prej kakor februar samo po 30 dni, sedaj pa 31 dni, medtem ko se mora lahkomišelnemu februaru za svojo igralsko strast pokoriti s tem, da se mora od tega časa zadovoljiti samo z 28 dnevi.

Gdč. dr. Lambert je imenovana za mestno zdravstveno svetovalko. Podrejenih ji je nad 100 bolnišnic s 75.000 posteljami, 26.000 strežnikov in proračun v znesku 11 milijard dinarjev.

Sege in navade

Čudno je na nekem otoku južno od Gvineje. Tam domačini niti ne vedo, kaj je poljub. Ko se je nedavno neki gospod poslovil od svoje žene in jo javno poljubil so se vsi otočani prestrašili. Mislili so, da je gospod hotel svoji ženi odgrizniti nos. — Domačini izražajo svoje veselje drugače kakor mi in svojo žalost seveda tudi. Vdova sme šele dvajset mesecev po smrti moža prestopiti prag koče. Tudi se ne sme približati njegovemu grobu. Cele dneve se mora posiliti in se v znak žalosti od glave do pete črno pobarvati. Sorodnik ji tudi odreže lase. Isti sorodnik ima nadalje strašno dolžnost, da zgrabi enega od otrok in mu — radi bolečine — odreže prst.

Nedavno je prišel na otok nov argiljanski misijonar, ki še ni poznal običajev teh ljudi. Šel je od koče do koče in si pridobival ljudi z ravnimi darovi. Za vsakega je imel kak dar. V neki koči, kjer sta stanovali dve stari ženi, je ničesar sluteč položil zavoj tobaka na tla. Stari ženi sta bili zelo navdušeni. Manj navdušen pa je bil drugo jutro misijonar, ko sta mu obe ženi vrnili obisk. Bili sta silno nališpani in sta se vrgli prestrašenemu misijonarju k nogam ter ga pričeli objemati. Misijonar se ju je komaj obranil. Kasneje je zvedel, da je na otoku navada, če kdo ženi podari tobak, jo s tem zasnubi.

Sovjeti ponarejajo dolarske bankorce

Afera ponarejanja bankovcev po 100 dolarjev, ki so zadnje čase prepjavili Evropo, dobiva vedno bolj značaj svetovnega škandala. Ko je nemška policija po svojih senzacionalnih odkritjih poslala tudi poljski policiji poročilo, da so ponarejene 100dolarske bankovce stavljali v promet boljševiški zapupniki, so tudi poljske oblasti uvedle natančno preiskavo v tej smeri.

Kakor poroča varšavski list »Kurjer Czerwony«, je ta preiskava prinesla senzacionalna odkritja. Po vseh tega lista se je sodišče, ki vodi preiskave v komunističnih zadevah, odločilo, da temeljito pregleda vsebino denarnih depozitov, ki so bil pred kratkim ob priliki preiskave pri znanih članih osrednjega komiteja komunistične stranke zaplenjeni. S pomočjo natančnega pregleda, ki ga je izvršil »Državni grafični institut«, se je ugotovilo, da so dolarji, ki so se nahajali v depozitih, v resnici ponarejeni. Po mišljenju varšavskega tiska je s tem neizpodbitno dokazano, da se je z razširjevanjem ponarejenih 100dolarskih bankovcev bavila komunistična stranka, ki je te ponarejene bankovce dobivala iz Moskve v svrhu tajne agitacije.

S tem v zvezi so poljske oblasti dobile tudi zelo važne in senzacionalne podatke o vlogi sovjetov pri ponarejanju dolarskih bankovcev. Iz teh podatkov se vidi, da danes v Sovjetski Rusiji ni ponarejevalcev denarja, ki bi delali na lastno prst. To je morda edina država na svetu, kjer med kriminalnimi zločinci ni ponarejevalcev denarja. To je najbrže radi tega, ker vodi sovjetska vlada napram ponarejevalcem denarja posebno politiko. Držeč se principa najstrožih kazni, tudi smrtno kazni za ponarejanje denarja, so sovjetske oblasti v teku časa polovile ponarejevalce denarja na ozemlju SSSR. Od prijetih ponarejevalcev so manj »izvežbane« postrelili. Dobro izvežbane ponarejevalce so sicer obdržali v zaporu, toda sporečili so jim, da jim podare življenje, če bodo delali za vlado. V nekem sovjetskem zaporu, kjer se nahaja tudi tiskarna, so uredili tudi tiskarno za ponarejanje dolarjev na debelo. Tu se udeležujejo dobro izvežbani ponarejevalci denarja in v »državni službi« p narejajo dolarske bankovce. Na ta način so dosedaj sovjeti, kakor trdi »Kurjer Czerwony«, ponaredili bankovcev za 2.500.000 dolarjev, ki so jih potem potem komunističnih strank spravili v promet po raznih evropskih državah.

Ameriški dvoboj. »Vi ste potegnili črno kroglo. Kateri način smrti si izberete?« »Ostarelost!«

Pri izpitu je bil mlad medicinar vprašan: Kakšen namen ima vranica. Dolgo časa je premišljeval in končno dejal: »Prej sem še vedel, pa sem čisto pozabil...« — »Nesrečen ž«, zakliče profesor. »Vi ste vedeli to, česar naslej še noben človek ne ve, in ste pozabili!«

Devetkratni morilec. James Baker, ki je šestih letih s strihinom zastupil devet oseb, je sedaj padeł v roke policiji v Detroitu v Zdr. državah.

